

NORGES HØYESTERETT

Den 12. juli 2019 ble det av Høyesteretts ankeutvalg med dommerne Matningsdal, Østensen Berglund og Høgetveit Berg i

HR-2019-1384-U, (sak nr. 19-099768SIV-HRET), sivil sak, anke over kjennelse:

A

mot

Kredinor Finans AS

(advokat Elisabeth Agnes Essholt Selvik)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens kjennelse i sak om klage over utleggsforretning.
- (2) Ullensaker forliksråd avsa fraværdsdom 23. april 2008 hvor A ble dømt til å betale 15 751,21 kroner med tillegg av renter til Hafslund Fakturaservice AS. Fordringen ble 9. mars 2015 overdratt til Kredinor Finans AS.
- (3) 10. april 2018 begjærte Kredinor Finans AS utlegg i sak mot A. Lensmannen i Ullensaker kommune avholdt deretter utleggsforretning 14. juni 2018, hvor det ble tatt utlegg i to motorvogner, jf. tvangsfullbyrdelsesloven kapittel 7.
- (4) A fremsatte 5. september 2018 innvendinger mot kravet og nedla påstand om at Kredinor Finans AS skulle trekke tilbake begjæringen.
- (5) Øvre Romerike tingrett avsa 23. november 2018 kjennelse med slik slutning:
  - «1. **Klagen tas ikke tilfølge.**
  2. **A betaler Kredinor Finans AS sakskostnader med 4 800 – firetusenåttehundre – kroner innen to uker fra forkynnelse av denne kjennelse.»**
- (6) A anket til Eidsivating lagmannsrett. Lagmannsretten avsa 8. april 2019 kjennelse med slik slutning:
  - «1. **Anken forkastes.**
  2. **I sakskostnader for lagmannsretten betaler A 2 400 – totusenfirehundre – kroner til Kredinor Finans AS innen to uker fra forkynnelsen av denne kjennelsen.»**

- (7) A har anket kjennelsen til Høyesterett og har i korte trekk anført at lagmannsrettens kjennelse er uriktig. Ankende part ble ikke lovlig innkalt til forliksrådet i Ullensaker. Videre er kravet fra Hafslund Strøm rettet mot feil person.
- (8) A har lagt ned påstand som i korte trekk kan oppsummeres med at dommen fra Ullensaker forliksråd er ugyldig og at hun frifinnes, samt tilkjennes sakskostnader og erstatning.
- (9) *Kreditor Finans AS* har inngitt tilsvaret og har i korte trekk anført at lagmannsrettens avgjørelse er riktig. Lagmannsretten har korrekt vist til at de opprinnelige innsigelsene ble fremmet til kravets størrelse, ikke hvem som var rett debitor. Det er videre gått 11 år siden domsavsigelsen i forliksrådet. Ankende part burde ha benyttet rettsmidler overfor fraværdommen dersom hun mente at innkallingen til forliksrådet ikke var mottatt.
- (10) Kreditor Finans AS har lagt ned slik påstand:
- «1. **Anken forkastes.**
  2. **Kreditor Finans AS frifinnes for erstatningskrav.**
  3. **A betaler Kreditor Finans AS sine sakskostnader for Høyesterett med kroner 2 400,-.»**
- (11) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker:
- (12) Anken er en videre anke over lagmannsrettens kjennelse, hvor utvalgets kompetanse er begrenset til å prøve lagmannsrettens saksbehandling og lovtolkning, jf. tvangsfullbyrdelsesloven § 2-12 sammenholdt med tvisteloven § 30-6 første ledd bokstav b og c.
- (13) Etter tvangsfullbyrdelsesloven § 4-1 andre ledd bokstav a er en fraværdom fra forliksrådet alminnelig tvangsgrunnlag. Mot et slikt tvangsgrunnlag er det en sterkt begrenset adgang til å fremme innsigelser under den senere tvangsfullbyrdelsen, jf. tvangsfullbyrdelsesloven § 4-2 første ledd. Det er ikke anført omstendigheter som omfattes av denne bestemmelsen.
- (14) Når A anfører at hun ikke var innkalt til behandlingen i forliksrådet, reiser imidlertid det spørsmålet om den aktuelle fraværdommen er et alminnelig tvangsgrunnlag etter tvangsfullbyrdelsesloven § 4-1 andre ledd bokstav a. Om betydningen av en eventuell manglende innkalling av henne til behandlingen i forliksrådet uttaler lagmannsretten:
- «Innvendingen om ikke mottatt innkalling til forliksrådet ble fremsatt nesten to år etter at forliksrådet avsa fraværdommen. Selv om A ikke skulle ha mottatt innkalling til møtet i forliksrådet, er det lite sannsynlig at hun ikke var kjent med dommen langt tidligere enn to år etter domsavsigelsen. Under enhver omstendighet har A i løpet av de ni årene som deretter har gått, det vil si ca. elleve år etter forliksrådets dom, ikke benyttet rettsmidler eller begjært gjenåpning av dommen.**
- Lagmannsretten finner etter dette at As innvendinger mot tvangsgrunnlaget ikke kan føre frem, og anken blir å forkaste.»**
- (15) Dette er uriktig lovtolkning. I Rt-2014-328 avsnitt 20 viser Høyesteretts ankeutvalg til Rt-2004-1136 avsnitt 29 hvor det uttales at det er «en forutsetning for tvangskraften at parten har vært lovlig innkalt eller på annen måte har fått vite om saken». Under henvisning til dette

og en uttalelse i Skoghøy, Tvisteløsning, 2. utgave side 1020 uttaler ankeutvalget at «[d]ersom en part ikke er lovlig innkalt og heller ikke på annen måte har fått vite om saken før den tas opp til doms, vil dommen ikke ha rettskraft. At parten i ettertid får kunnskap om saken, endrer ikke dette» (avsnitt 22).

- (16) I Rt-2014-328 hadde lagmannsrettens flertall lagt til grunn at klageren ikke var lovlig innkalt til forliksrådet. På denne bakgrunn konkluderte ankeutvalget med at dommen var «en nullitet og den kan derfor ikke tjene som tvangsgrunnlag» (avsnitt 24).
- (17) Standpunktet i Rt-2014-328 er fulgt opp i HR-2019-540-U.
- (18) Lagmannsrettens avgjørelse, som bygger på en annen og uriktig lovtolking, må etter dette oppheves. Ankeutvalget har kommet til at også tingrettens avgjørelse bør oppheves, idet A allerede i klagen anførte at hun ikke var innkalt til behandlingen i forliksrådet uten at tingretten tok stilling til dette spørsmålet.
- (19) Klagen har ført fram, og A må tilkjennes sakskostnader for behandlingen i Høyesterett. Da hun er selvprosjederende har hun ikke hatt utgifter til salær som kan kreves dekket. Rettsgebyret utgjør kr 6 900 som tilkjennes. A har også hatt utgifter ved behandlingen i lagmannsretten. Hvorvidt hun også kan kreve disse utgiftene dekket beror på det endelige utfallet av saken. Avgjørelsen av dette kravet må derfor utstå til den senere avgjørelsen av saken, jf. tvisteloven § 20-8 tredje ledd.

S L U T N I N G

1. Tingrettens og lagmannsrettens kjennelser oppheves.
2. I sakskostnader for Høyesterett betaler Kredinor Finans AS til A 6 900 – sekstusennihundre – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av kjennelsen.

Cecilie Østensen Berglund
(sign.)

Magnus Matningsdal
(sign.)

Borgar Høgetveit Berg
(sign.)